

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

3 lutego | Nr. 2. | Rok 1931.

T R E Ś Ć:

SPRAWY OGÓLNO - ADMINISTRACYJNE I PRAWNE.

6.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 grudnia 1930 r. Nr. P. I/26840/30 o uzupełnieniu i zmianie przepisów o kwalifikowaniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 lutego 1930 r. Nr. P. I/569/30 w sprawie przepisów o kwalifikowaniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. M. K. Nr. 9 z 1930 r. poz. 61) uzupełniam i zmieniam jak następuje:

1) W § 30 wstawia się ustęp trzeci o następującem brzmieniu: „Pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. przydzielonych do stałej służby w Naczelnym Komitecie Kolei Górnośląskich" Bytomiu, kwalifikuje komisja, w której skład wchodzą Naczelnik Wydziału Osobowego w Biurze Personalnem Ministerstwa Komunikacji i Polski Członek Naczelnego Komitetu Kolei Górnośląskich w Bytomiu.

2) W załączniku Nr. 1 w grupie oznaczonej liczbą porządkową „5" (str. 127) w rubryce drugiej w wierszu czwartym po słowach „Starszy kontroler" wykreśla się wyraz „Wydziałowy" a między wyrazami „starszy kontroler" a „Kasjer Dyrekcyjny" wstawia się jako nowy wiersz piąty wyraz „kontroler".

3) W załączniku Nr. 1, w grupie oznaczonej liczbą porządkową „20" (str. 131) w rubryce

trzeciej wykreśla się w wierszu 6 wyrazy: „Zawiadowca stacji".

4) W załączniku Nr. 1 w grupie oznaczonej liczbą porządkową Nr. „28" (str. 133) w rubryce trzeciej umieszcza się na końcu następujący ustęp:

„Uwaga. W skład Komisji Kwalifikacyjnej dla pracowników wymienionych w niniejszej grupie, pełniących stale służbę w warsztatach oddziałowych wchodzi w miejsce Naczelnika warsztatów głównych i Kierownika I lub II kl. Oddziału Mechanicznego i Naczelnik warsztatów oddziałowych, w skład zaś komisyj kwalifikacyjnych dla pracowników warsztatów podręcznych przy parowozowniach wchodzi Naczelnik Oddziału Mechanicznego i Naczelnik parowozowni I kl. względnie Zawiadowca parowozowni II lub III kl.

5) W załączniku Nr. 1 w grupie oznaczonej liczbą porządkową „29" (str. 133) w rubryce pierwszej wykreśla się wyrazy „w służbie rachuby warsztatu" i wstawia się w ich miejsce wyrazy". W biurze technicznem, rachunkowem i organizacji pracy, oraz kancelarji warsztatu". W rubryce drugiej tej samej grupy nad wyrazami „Starszy Asesor" wstawia się wyrazy: „Starszy Technik, Technik, Pomocnik Techniczny", — w rubryce zaś trzeciej tej samej grupy wykreśla się wyrazy „Starszy Kontroler Wydziału Finansowego" oraz „Pracownik pełniący stale obowiązki Kierownika rachuby". W miejsce tych ostatnich wyrazów wstawia się wyrazy „Pracownik pełniący stale obowiązki Kierownika biura warsztatów, w którem pracownik poddany kwalifikowaniu stale pełni służbę".

Poniżej tych wyrazów umieszcza się w tej samej rubryce nowy ustęp następujący:

Uwaga: w skład Komisji Kwalifikacyjnej dla pracowników wymienionych w niniejszej grupie i pełniących stale służbę w biurze rachunkowem warsztatów wchodzi ponadto Kierownik Działu ogólno-rachunkowego w Wydziale Finansowym.

6) W załączniku Nr. 3 w grupie oznaczonej liczbą porządkową „15" (str. 150), w rubryce trzeciej, wykreśla się wyrazy „Kierownik Działu Parowozowego w Wydziale Mechanicznym" i wstawia się w ich miejsce wyrazy „Starszy Kontroler Mechaniczny".

W końcu wyjaśniam na zapytanie jednej Dyrekcji, że w razie nieobecności na służbie członka komisji kwalifikacyjnej w czasie przeprowadzania kwalifikowania pracowników zastępuje go pracownik, uprawniony do zastępowania go w jego normalnych czynnościach służbowych. Do pracownika tego odnoszą się w całej rozciągłości postanowienia § 23 przepisów o kwalifikowaniu pracowników P. K. P.

7.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 grudnia 1930 r. Nr. I/1/11401/30 o zmianach i uzupełnieniach Instrukcji Biurowej dla Ministerstwa Komunikacji.

Instrukcję Biurową dla Ministerstwa Komunikacji, zatwierdzoną rozporządzeniem z dnia 14 grudnia 1929 r. Nr. I/01470/2/29 (Dz. Urz. M. K. Nr. 28, poz. 219) zmieniam i uzupełniam jak następuje:

1) w § 11 między obecne ustępy 2 i 3 wstawia się następujący nowy ustęp:

„Referent powinien sprawdzić każde podanie (pismo), bezzwłocznie po jego otrzymaniu, czy podlega opłacie stemplowej, czy jest opatrzone przepisanym znaczkiem stemplowym i czy znaczki stemplowe są skasowane we właściwy sposób. Przeprowadzenie kontroli stemplowej przez referenta odbywa się niezależnie od takiej kontroli, przeprowadzonej przez Oddział Informacyjno-Podawczy Kancelarji Głównej (§ 21 ust. 3)".

2) w § 11 wstawia się następujący **nowy ustęp** jako ostatni:

„Akta spraw otrzymywane do załatwienia powinien referent porządkować (spinać, zszywać, sklejać) według kolejności chronologicznej w ten sposób, aby pierwsze otrzymane pismo znajdowało się na wierzchu a ostatnie na spodzie".

3) Na końcu ust. 4 §-u 13 wstawia się następujące nowe zdanie:

„Jeżeli pism, załatwianych przez referenta jest więcej, pisze się załatwienie na piśmie, które najpóźniej wpłynęło".

4) W §-ie 14 ust. 2 po wyrazach „a w szczególności" skreśla się następne słowa aż do końca ustępu, a w miejsce ich wstawia się następujące:

„Nr. własny M. K., t. j. Nr. porządkowy wpisany przez Kancelarję do stępla wpływu na otrzymanem piśmie (§ 23) (łamany przez dwie ostatnie cyfry roku wpływu) np. IV/3/4568/31, pod numerem zaś własnym, Nr. nadeszłego pisma (wpływu), poprzedzony wyrazem „Na" np. „Na Nr. IV/3/782/31", oraz określenie sprawy i ilość załączników".

5) Ust. 4 §-u 14 skreśla się, a w to miejsce wstawia się nowy:

„Określenie sprawy należy ująć zwięźle lecz zrozumiale, bez dodatku „w sprawie".

6) w §-ie 14 między obecne ustępy 10 i 11 wstawia się następujący nowy ustęp:

„Poszczególne pisma, składające się na projekt załatwienia, referent oznacza skrótem „P" (znaczy: pismo), z dodatkiem porządkowej liczby arabskiej np. P1, P2, i t. d.."; poza tem w dawnym ust. 12, wierszu 2 i 3 od dołu tego samego §-u skreśla się słowa: „Zał. 1" i „Zał. 2" a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „P1" i „P2".

7) W §-e 21 między obecne ustępy 3 i 4 wstawia się następujący nowy ustęp:

„Na żądanie nadawcy należy wydać mu, zgodnie z postanowieniami ustawy o opłatach stemplowych, pokwitowanie z przyjęcia podania".

8) W § 23 w zdaniu omawiającem rubr. 7 dziennika podawczego (str. 31) zamiast „Nr. rejestru" wstawia się wyrazy „pozycję rejestru".

9) W § 24 ust. 1 wstawia się następujący nowy punkt 1):

„1) pisma (podania) w sprawach, dla których prowadzi się osobną rejestrację w Departamentach (np. podania funkcjonarjuszów M. K. o przydział mieszkań, o zaliczki na płace, o zapomogi, o zasiłki na opłaty szkolne i t. p.); pisma takie w razie potrzeby oznacza się w Departamentach numerami porządkowemi ksiąg rejestracyjnych (np. w sprawach zapomóg Nr. P/1/zp/246/31)".

Dotychczasowe punkty § 24 ust. 1 należy odpowiednio przenumerować (2 — 7).

10) W § 29 (jako nowy ust. na str. 41) wstawia się między obecne ustępy 13 i 14 następujący nowy ustęp:

„Jeżeli bruljon załatwienia jest trudny do odczytania, bądźto z powodu nieczytelnego charakteru pisma referenta, bądźteż z powodu licznych poprawek, uzupełnień i t. p., wówczas należy pozostawić przy bruljonie kopję czystopisu".

11) W § 29 dawny (ust. 14 Str. 41) jako drugie zdanie po słowach „linji stempla" wstawia się następujące nowe zdanie:

„Funkcjonarjusz, sprawdzający z maszynistką czystopis, powinien go sprawdzić z bruljonem załatwienia w ręku".

12) W § 33 ust. 1 po słowach „po wszyciu ich w akta" wstawia się wyrazy: i dokonaniu numeracji stron"; następnie ust. 4 wiersz 12, tego samego §-u (str. 48), po słowie " referent", skreśla się słowo „N-ry"a w to miejsce wstawia się wyraz „pozycje".

13) Na końcu ustępu przedostatniego §-u 33 wstawia się następujace zdanie:

„Czyste kartki papieru należy od akt oddzielać i wydawać je referentom do pisania bruljonów załatwień".

14) Po § 33 ustanawia się nowy § 33 a następującej treści:

§ 33 a.

Rejestrowanie szczegółowych akt osobowych.

Przepisy § 33 nie dotyczą szczególnych akt osobowych (odnoszących się do imiennie oznaczonych funkcjonarjuszów) załatwianych w Biurze Personalnem oraz do akt dyscyplinarnych. Pisma takie przechowuje się w Regestraturze Kancelarji Departamentowej bez wszywania w akta, w kolejności numerów dziennika podawczego.

15) W § 34 dodaje się następujące nowe zdanie:

„Nie wolno wydzierać z akt pism lub załączników i wydawać je oddzielnie".

16) W § 36, ust. 1 wiersz 7 — 8 skreśla się słowa:

„Kasie Głównej P. K. P." a w to miejsce wstawia się wyrazy: „Wydziale Prawnym 1), 3),".

17) W § 36, ust. 2, zdanie 2-gie, skreśla się początkowe słowa: „Odnośny numer porządkowy..."; a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „Dotyczącą pozycję porządkową...."; w ust. 3, wierszu 3 i w wierszach 5 i 6 tego samego §-fu, skreśla się słowa: „numer porządkowy" a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „pozycję porządkową".

18) W § 37, ust. ostatni skreśla się ostatnie słowo: „departamentowej" a w to miejsce wstawia się wyrazy: „pism tajnych".

19) W § 39 wstawia się na końcu następujący nowy ustęp:

„W sprawie przechowywania akt dochodzeń, przeprowadzanych przez G. I. K. ma analogiczne zastosowanie § 33 a".

20) W dołączonych do Instrukcji wzorach należy poczynić następujące zmiany a mianowicie:

a) we wzorze 2 (str. 55) rubr. 7,
" " 10 (str. 60) rubr. 1,
" " 11 (str. 61) wiersz 4 od dołu,
" " 13 (str. 62) wiersz 6,
" " 14 (str. 63) rubr. 1.

skreśla się wyraz „Nr." a w jego miejsce wstawia się słowo „Pozycja";

b) wzór 8 (str. 59) skreślić, a w jego miejsce wstawić następujący nowy wzór:

„Nagłówek czystopisu.

Ministerstwo Komunikacji. Warszawa, dnia.... 19....
Departament . . .
Nr. . . . . . .
Na Nr. . . . .
Określenie sprawy: . .
. . . .
Załączników . . .".

c) we wzorze 12 (str. 62) rubr. 2, 4 i 6 skreśla się wyrazy: „Nr. pisma" a w ich miejsce wstawia się słowa: „Str. aktu".

8.

Nr. I/2/11198/30 w sprawie zmiany § 7 Regulaminu Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych w związku z wydaniem Instrukcji Biurowej dla D. O. K. P.

Wobec postanowień §§ 1, 2, 3, 7 i 44 Instrukcji Biurowej dla Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych, zatwierdzonej rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 15 listopada 1930 r. (Dz. U. M. K. Nr. 28, poz. 216), należy w § 7 Regulaminu D. O. K. P. przeprowadzić następujące zmiany:

1) W ust. „IV Wydział Osobowy — Dział I Ogólny" (str. 15), w wierszu 14, przed słowem „rozdział" (w brzmieniu zmienionem Dz. U. M. K. Nr. 25 z 1928 poz. 310), wstawia się wyrazy „zakupno, przechowywanie i", w wierszach 15 — 16 wykreśla się słowa „szczegółowa ewidencja", a zamiast nich wstawia się: „zakupno, rozdział i rejestracja", oraz (wiersze 21 — 22) wykreśla się wyrazy: „i nad woźnymi w Dyrekcji (patrz § 43 Przepisów kancelaryjnych)";

2) w ust. „IV Wydział Osobowy" — ustęp ostatni (Kancelarja Dyrekcji) (str. 16), wykreśla się słowa „Dziennik podawczy wspólny dla wszystkich Wydziałów", a zamiast nich wstawia się wyrazy „Dzienniki podawcze Wydziałów".

3) w ust. VIII Wydział Prawny — Dział 1 Ogólno - Prawny i Dyscyplinarny, w wierszu ostatnim przed słowami „sprawy ogólne" wstawia się wyrazy „przechowywanie oryginałów dokumentów Dyrekcji";

4) w ust. XIII Kasa Dyrekcyjna, wykreśla się słowa „archiwum kontraktów i umów".

9.

Nr. P. 2/20085/30 z dnia 20 grudnia 1930 r. w sprawie dopuszczenia do złożenia egzaminów ścisłych.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że do składania wszelkich egzaminów ścisłych należy dopuszczać pracowników po upływie czasu ustalonego w „Przepisach o służbie przygotowawczej i egzaminach pracowników Polskich Kolei Państwowych".

Służba próbna (przygotowawcza), musi jednak w każdym przypadku stosownie do rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 2 października 1924 r. Nr. I/19102/2/29 mimo złożenia egzaminów ścisłych wynosić **conajmniej** jeden rok i obejmuje wówczas odpowiedni okres czasu służby wykonywanej pod własną odpowiedzialnością, którą należy uważać jako zajęcie próbne.

W rozporządzeniu Ministerstwa Komunikacji z dnia 6 grudnia 1929 r. Nr. I. 18574/2/29 w sprawie stosunku służbowego pracujących umysłowo pracowników kontraktowych i czasowych, powołanych na ćwiczenia wojskowe (Dz. U. M. K. Nr. 28/1929 poz. 223 wstawia się po ustępie czwartym ustęp o następującem brzmieniu:

„Jeżeli indywidualne umowy o pracę zawierają korzystniejsze dla pracowników postanowienia, aniżeli wynikają z niniejszego okólnika, należy stosować postanowienia umowy".

10.

Nr. P. 2/25139/30 z dnia 26 grudnia 1930 r. o określeniu uposażenia (wynagrodzenia) pracowników przedsiębiorstwa P. K. P.

W uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 4 marca 1930 r. Nr. P. 2/5047/29 o określeniu uposażenia (wynagrodzenia) pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. U. M. K. Nr. 8 poz. 66) Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia co następuje:

Za uposażenie w rozumieniu § 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447) uważa się u pracowników etatowych uposażenie wraz z dodatkami według określenia podanego w rozporządzeniu Min. Kom. z dnia 4 marca 1930 r. Nr. P. 2/5047/29, punkt 1 a.

Pracownikom, zawieszonym w służbie i pobierającym w czasie trwania zawieszenia, stosownie do postanowień § 116 wymienionego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów, połowę uposażenia lub wynagrodzenia, należy 15% dodatek miesięczny i 5% zasiłek miesięczny wypłacać od połowy uposażenia (wynagrodzenia), dodatek mieszkaniowy zaś w całości.

Wstrzymanie wypłaty uposażenia lub wynagrodzenia w czasie trwania zawieszenia w służbie pracownika (§ 116 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów) powoduje również wstrzymanie wypłaty 15% dodatku miesięcznego i dodatku mieszkaniowego względnie 5% zasiłku miesięcznego.

Zasiłek na utrzymanie rodziny (żony i dzieci) zawieszonego w służbie pracownika (§ 116 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów) może być przyznany najwyżej do wysokości połowy uposażenia (wynagrodzenia) danego pracownika, zwiększonej o 15% dodatku miesięcznego (od tej połowy) i o cały dodatek na mieszkanie. Zasiłek ten należy wypłacać na ręce żony względnie opiekuna małoletnich dzieci pracownika, miesięcznie zdołu, bez jakichkolwiek potrąceń, dokonywanych przy wypłacie uposażenia (wynagrodzenia) pracownika, z kredytów, z których pokrywano uposażenie (wynagrodzenie) pracownika. Rodzinie pracownika, pobierającej od niego alimenty, może być przyznany i wypłacany zasiłek tylko do wysokości alimentów.

Opłaty szkolne, zwracane pracownikom na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) i okólnika Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 września 1925 r. Nr. 14604 tudzież rozporządzenia Min. Kom. z dnia 12 września 1925 r. Nr. I. 14842/4/25 nie podlegają ograniczeniu w czasie, w którym pracownicy pobierają zmniejszone uposażenie (wynagrodzenie). W razie wstrzymania pracownikowi całego uposażenia (wynagrodzenia) wstrzymuje się mu również zwrot opłat szkolnych.

Przy tej sposobności Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że podstawę do obliczenia 15% dodatku miesięcznego i 5% zasiłku miesięcznego stanowi uposażenie względnie wynagrodzenie, które faktycznie przysługuje pracownikowi za dany miesiąc.

Wypłaconej nadwyżki wspomnianego dodatku oraz zasiłku (t. j. różnicy między pełnym a zmniejszonym odpowiednio wymiarem dodatku i zasiłku) za czas od 1 września 1929 r. do dnia wydania niniejszego rozporządzenia nie należy przypisywać do zwrotu.

11.

P. 2/31695/30 z dnia 23 stycznia 1931 r. w sprawie dodatku na mieszkanie.

Na podstawie obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 września 1930 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1924 r. w sprawie dodatku na mieszkanie (Dz. Ust. R. P. Nr. 65, poz. 519), miejscowość Piotrków, zamieszczona błędnie w III klasie, winna być zaliczona do II klasy, zaś miejscowość Wieluń i Łuków, pominięte w wykazie miejscowości III klasy, winny być zaliczone do III klasy dodatku na mieszkanie.

W związku z powyższem sprostowaniem przysługuje pracownikom etatowym, którzy mają lub mieli stałą siedzibę służbową (w odniesieniu do eme-

rytów, którzy nabyli prawo do zaopatrzenia przed 1/IX. 1929 — miejsce zamieszkania, po 1/IX. 1929 według rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 4/VII. 1929 i 10/IX. 1930 r.) w wymienionych miejscowościach, prawo do odpowiedniego wyrównania dodatku na mieszkanie za czas ubiegły. Dotyczy to również osób, które w międzyczasie opuściły służbę kolejową, o ile zgłoszą się o wypłacenie im powyższego wyrównania.

Wydatek, spowodowany wypłatą zaległej różnicy dodatku mieszkaniowego, jakoteż wypłata bieżąca, obciążyć winny właściwe kredyty tych rozdziałów, z których pokrywa się uposażenie odnośnych pracowników.

Wyrównanie jednorazowego zasiłku dla pracowników kolejowych, jak również emerytów, wdów i sierot (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 632), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 699) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 948) względnie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 902) również obciążyć winny kredyty odnośnych rozdziałów.

Wydatek związany z wyrównaniem części zaległego dodatku mieszkaniowego za 1928 r. dla wyżej wymienionych osób (ustawa z dnia 26 lutego 1930 r. Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 90), należy zarachować w sposób podany w rozporządzeniach M. K. z dnia 20 lutego 1930 r. Nr. P. 2/4178/30, z dnia 22 lutego 1930 r. Nr. II/1/1677/30 i z dnia 17 kwietnia 1930 r. Nr. II/1/3264/30.

SPRAWY FINANSOWE.

12.

Nr. II/2/106/31 z dnia 12 stycznia 1931 r. o przepisach odprawy i zarachowania przesyłek węgla eksportowego.

PRZEPISY

odprawy i zarachowania przesyłek węgla eksportowego.

§ 1.

Odprawa.

1) Do listów przewozowych na przesyłki węgla eksportowego, nadawane na stacjach kopalnianych, wymienionych w spisie kopalń, brykietowni i koksowni przy taryfie wyjątkowej E 1, do stacyj portowych w Gdańsku i w Gdyni z obliczeniem należności przewozowych według taryfy wyjątkowej P. E. 1, nie sporządza się ceduł przewozowych.

2) Wszystkie listy przewozowe z danego dnia nadania adresowane do jednej i tej samej stacji przeznaczenia po ich zaopatrzeniu numerami bieżącemi jakie powinny otrzymać według magazynowej księgi nadania, zapisuje się do tej księgi zbiorowo w jednej pozycji, przyczem odnotowywa się numery listów w formie ułamka, którego licznikiem jest numer pierwszego listu przewozowego, mianownikiem zaś numer listu ostatniego danej grupy nadanych przesyłek węgla eksportowego, o ile numeracja listów, zgrupowanych w jednej pozycji, jest nieprzerwana.

Obok pozycji zbiorowej należy zamieścić adnotację: „węgiel eksportowy do stacji . . . .".

Pozostałych rubryk magazynowej księgi nadania nie wypełnia się; zastępują je dane zamieszczone na wykazach nadania.

§ 2.

Rejestracja przesyłek nadanych.

1) Listy przewozowe zaopatrzone numerami porządkowemi według magazynowej księgi przesyłek nadanych (patrz § 1) zapisuje się do miesięcznych wykazów nadania, które sporządza się potrójnie zapomocą kalki na formularzu według załączonego wzoru Nr. 1. Drugie egzemplarze wykazów nadania są uzupełnieniem magazynowej księgi przesyłek nadanych, trzecie zaś egzemplarze służą do celów statystycznych.

Dla każdej stacji przeznaczenia sporządza się wykaz oddzielny, który wypełnia się odpowiednio do wskazań formularza.

W razie konieczności użycia w jednym miesiącu kilku arkuszy wykazu dla rejestracji przesyłek nadanych do jednej i tej samej stacji przeznaczenia, poszczególne arkusze wykazu zaopatruje się numeracją bieżącą.

2) W wykazach przesyłek nadanych prowadzi się dla każdej stacji przeznaczenia odzielną numerację bieżącą, rozpoczynającą się każdomiesięcznie od numeru jeden. Numer bieżący według wykazu, zastępujący numer ceduły, zamieszcza się na liście przewozowym w miejscu przewidzianem dla zapisania numeru ceduły, zastępując wyraz „ceduły", wyrazem „wykazu nadania".

Wszelkie nieprawidłowości i zmiany w bieżącej numeracji wykazów nadania, powstałe wskutek pomyłek, wskutek wycofania przesyłek na stacji nadania lub ich zatrzymania na stacjach pośrednich, należy podawać pisemnie do wiadomości stacji przeznaczenia, numer zaś danej korespondencji odnotowywać w odpowiedniej rubryce wykazu nadania.

3) Rubryka formularza „uwagi" służy do odnotowywania:

a) numerów dowodów zaliczeniowych,
b) sumy deklarowanej wartości dostawy,
c) krótkiej treści dodatkowych zleceń,
d) zmian w porządkowej numeracji i danych prowadzonej w tym przedmiocie korespondencji.

4) W sprawie zarachowywania kosztów powstałych w drodze obowiązują postanowienia zawarte w punkcie 12 § 27, przepisów F. Nr. 8 z tem, że przy odpowiednich pozycjach wykazu f Nr. 116, należy dopisywać uwagę: „węgiel eksportowy".

5) Opłaty dodatkowe należy określać w wykazie skrótami nazw taryfowych lub odpowiednim numerem taryfy (wykazu opłat dodatkowych).

6) Należności pobrane zgóry, zaliczki w gotowiźnie, należności uprzednie i zaliczenia należy codziennie we wszystkich wykazach przesyłek nadanych podsumowywać ołówkiem, poczem dzienne sumy poszczególnych wykazów zbierać na arkuszu pomocniczym.

W sprawie uzgadniania wykazów z dziennem zamknięciem obowiązują postanowienia zawarte w punkcie 7 § 29 przepisów F Nr. 8.

7) Każdą stronicę wykazów nadania należy podsumowywać oddzielnie, sumy zaś stronicowe zbierać w zestawienia oddzielne dla każdej stacji przeznaczenia.

Ogólne wyniki zestawień relacyjnych przenosi po upływie miesiąca od zestawienia wykazów dyrekcyjnych: Gdańsk i Wolne Miasto Gdańsk (patrz punkt 8 § 29 przepisów F. Nr. 8), do których dołącza się pierwopisy wykazów. Odbitki wykazów pozostają na stacji nadania.

8) W razie wycofania przesyłki na stacji nadania, należy daną pozycję skreślić z wykazu nadania z odpowiednią adnotacją, wtórnik zaś listu przewozowego, zwrócony przez nadawcę i zaopatrzony odpowiednią adnotacją, dołączyć do wykazu przesyłek nadanych.

W danym wypadku należy również stosować postanowienia zawarte w p. 13 § 27 przepisów F. Nr. 8.

9) Przesyłki nadane za opłatą zgóry przez klijentów korzystających z kredytów przewozowych, zapisuje się na obszarze Dyrekcji Katowickiej do rachunków należności kredytowanych według załączonego wzoru Nr. 2, oddzielnych dla każdego nadawcy, ponieważ na obszarze wymienionej Dyrekcji klijenci regulują należności kredytowane poleceniami na rachunek otwarty tylko raz w tygodniu.

Do kontroli opłat pobranych zgóry, zaliczek w gotowiźnie i należności uprzednich zapisuje się dzienne sumy opłat, jakie należało pobrać zgóry według poszczególnych rachunków należności kredytowanych, ze wskazaniem nazwiska klijenta.

Opłaty uiszczone przy nadaniu zgóry w gotowiźnie wykazuje się w kontrolce, o której mowa powyżej, oddzielnemi pozycjami.

W odniesieniu do księgi kasowej nadania obowiązują postanowienia § 28 przepisów F. Nr. 8.

§ 3.

Rejestracja przesyłek przybyłych.

1) Listy przewozowe na przybyły węgiel eksportowy stacje portowe w Gdańsku i stacja Gdynia sortują według stacyj nadania i nazwisk odbiorców, poczem zaopatrują je w numery bieżące według magazynowej księgi przesyłek przybyłych.

2) Następnie zapisuje się listy przewozowe na przesyłki węgla, przybyłe z jednej i tej samej stacji nadania i przeznaczone dla jednego odbiorcy w jednej pozycji do magazynowej księgi przesyłek przybyłych, przyczem numery porządkowe listów przewozowych wyraża się w formie ułamka, którego licznikiem jest numer pierwszego listu, mianownikiem zaś numer ostatniego listu przewozowego danej grupy przesyłek, o ile numeracja listów przewozowych według magazynowej księgi przybycia, zgrupowanych w jednej pozycji, jest nieprzerwana.

Obok numerów należy odnotować stację nadania i nazwisko odbiorcy.

3) Do kasowej Księgi przybycia zapisuje się przesyłki węgla eksportowego w sposób podany w § 30 przepisów F. Nr. 8.

4) Listy przewozowe na przybyły węgiel eksportowy rejestruje się w porządku numerycznym i chronologicznym przybycia na wykazach przybycia, według formularza wzór Nr. 1. Wykazy przybycia zastępują ceduły przewozowe i uzupełniają dane magazynowej Księgi przesyłek przybyłych.

Dla każdej stacji nadania sporządza się oddzielny wykaz przybycia w dwóch egzemplarzach zapomocą kalki, przyczem przesyłki nadane i przybyłe w miesiącu sprawozdawczym i przesyłki nadane w miesiącu poprzedzającym miesiąc przybycia rejestruje się na wykazach oddzielnych.

W razie konieczności użycia w jednym miesiącu kilku arkuszy wykazu przybycia dla przesyłek nadanych na jednej i tej samej stacji, poszczególne arkusze wykazu numeruje się bieżąco.

5) Stacja przeznaczenia powinna czuwać nad ciągłością numeracji relacyjnej nadania. W wypadku ujawnienia numeracji podwójnej lub przerwy w numeracji bieżącej należy zażądać od stacji nadania wyjaśnienia.

Prowadzoną w tym przedmiocie korespondencję dołącza się do sprawozdania miesięcznego i odnotowywa się w rubryce „Uwagi" wykazu przybycia.

6) Ogólne sumy należności przekazanych do pobrania podsumowuje się codziennie, dzienne zaś sumy poszczególnych wykazów relacyjnych zbiera się na oddzielnym arkuszu pomocniczym w myśl postanowień zawartych w punkcie 1 § 34 przepisów F. Nr. 8 — według okręgów dyrekcyjnych, oddzielnie za miesiąc sprawozdawczy i oddzielnie za miesiąc poprzedni.

7) Po zapisaniu każdej, poszczególnej stronicy wykazu należy natychmiast podsumować wszystkie rubryki odnoszące się do wagi i należności.

Stronicowe sumy wykazów przenosi się do zestawienia miesięcznego dla danej relacji, które sporządza się na oddzielnym arkuszu tego samego wzoru. Ogólne sumy zestawień relacyjnych należy zbierać na miesięcznem zebraniu Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych, do których należą stacje nadania. Sumy ogólne poszczególnych zebrań dla węgla eksportowego dopisuje się do odpowiednich miesięcznych zebrań dyrekcyjnych komunikacji miejscowej.

Zestawienia i zebranie sporządza się oddzielnie dla przesyłek nadanych w miesiącu sprawozdawczym i oddzielnie dla przesyłek nadanych w miesiącu poprzedzającym miesiąc sprawozdawczy.

Do zestawień dołącza się pierwopisy wykazów przybycia. Odbitki kalkowe wykazów pozostają na stacji.

8) Przesyłki węgla eksportowego przybyłe pod adresem klijentów korzystających z kredytów przewozowych zapisuje się do rachunków należności kre-

Dyrekcja okręgowa $\frac{\text{nadania}}{\text{przybycia}}$ — Arkusz Nr. .... — Wykaz $\frac{\text{nadania}}{\text{przybycia}}$

węgla eksportowego

Odległość w km. ....

Numery			Daty		Nazwiska		cecha	Nr.	rodzaj	ładowność	Rodzaj przesyłki	Waga		Należności przewozowe		Opłata rejestracyjna		Opłata stemplowa		Dodatkowe opłaty stacji nadania		Ogółem	
bieżące nadania	bieżące przybycia	listów przewozowych	nadania	przybycia	nadawców	odbiorców	wagonu					rzeczywista	przyjęta do obliczenia należności	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr
1	2	3	4	5	6	7	8				9	10	11	12		13		14		15		16	

Wzór Nr. 1.

Stacja nadania ....
przeznaczenia ....
Miesiąc sprawozdawczy ....

Opłacono przy nadaniu		Przekazano na odbiorcę		Zaliczenia		Zaliczki w gotowiźnie		Należności uprzednie		Suma należności przekazanych		Koszty powstałe w drodze		Opłaty dodatkowe stacji przeznaczenia			Ogólna suma należności przekazanych do pobrania				Niedobory	Nadwyżki	Uwagi Nr. dokumentu zaliczeniowego. Wartość dostawy. Dodatkowe zlecenie. Nr. korespondencji o zmianie uneracji
												na stacji											
zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr			zł	gr		zł	gr	g	f			
17		18		19		20		21		22		23	24	25		26	27		28		29	30	31

Kasa towarowa .... **R A C H U N E K Nr.** .... Wzór Nr. 2.

nadania / wydania

należności kredytowanych

Powiadomiono o przybyciu dnia .... o godz.

dnia ....

firmie ....

Nr. bież.	Stacja nadania / przeznaczenia	Numery			Data nadania	Nadawca	Wagon		Rodzaj przesyłki
		listu przewozowego	nadania	przybycia			cecha	nnmer	
1	2	3	4	5	6	7	8		9

Waga rzeczywista	Ogólne sumy należności przekazanych do pobrania				Sumy waluty obcej przerachowano			Ogółem do pobrania		Uwagi. Suma zaliczenia oraz data zwrotu przekazu Pokwitowanie z odbioru przesyłki.
	zł	gr	gld	f	po kursie	na zł	gr	zł	gr	
10	11		12		13	14		15		16

dytowanych, oddzielnych dla każdego klijenta, które sporządza się w dwu egzemplarzach zapomocą kalki na formularzu według wzoru 2. Poszczególne pozycje rachunków oznacza się miesięczną numeracją bieżącą.

Odbiór przesyłek węgla eksportowego odbiorcy potwierdzają na pierwopisie rachunku należności kredytowanych. Odbitka kalkowa rachunku wydaje się interesantowi dla sprawdzenia rachunku.

9) Dzienne sumy poszczególnych rachunków kredytowych przenosi się do kasowej księgi wydania, w której należy wskazać nazwisko odbiorcy i numery bieżące rachunków kredytowych sposobem, wskazanym dla ksiąg magazynowych.

Numery bieżące księgi wydania zapisuje się do rachunków należności kredytowanych.

Rachunki należności kredytowanych są zatem uzupełnieniem Kasowej Księgi wydania.

Listy przewozowe na przesyłki węgla eksportowego nadeszłe dla klijentów niekorzystających z kredytów przewozowych, wpłacanych zatem w gotowiźnie, zapisuje się do kasowej księgi wydania pozycjami.

§ 4.

Zlecenia dodatkowe.

1) Stacja, która w myśl zlecenia dodatkowego, zatrzyma przesyłkę węgla eksportowego, przeznaczoną pierwotnie do jednej ze stacyj portowych w Gdańsku lub do Gdyni, zmienia na liście przewozowym nazwę stacji przeznaczenia, oraz prostuje odpowiednio przekazane należności przewozowe według taryf właściwych. Należności opłaconych zgóry nie należy zmieniać nawet w tym wypadku, gdyby suma pobranego zgóry przewoźnego przekraczała wysokość przewoźnego, należnego według taryfy właściwej do nowej stacji przeznaczenia. Gdy pierwotna należność, pobrana zgóry, nie pokrywa należności nowej, należy różnicę wykazać w liście przewozowym po stronie należności przekazanych.

Następnie stacja zatrzymania przesyłki eksportowej węgla sporządza do listu przewozowego, sprostowanego w sposób podany w ustępie poprzednim, od stacji nadania cedułę przewozową, wykazując w niej należności opłacone zgóry na stacji nadania i należności przekazane na stację przeznaczenia według listu sprostowanego, i opatrując cedułę numerem porządkowym, pod jakim stacja nadania zapisała swego czasu przesyłkę do wykazu nadania.

2) Po dokonaniu czynności powyższych stacja zatrzymania, będąca według zlecenia dodatkowego nową stacją przeznaczenia przesyłki, zapisuje cedułę do Kasowej Księgi przybycia i rejestruje ją na odpowiednim dyrekcyjnym wykazie przesyłek przybyłych, grzbiet zaś ceduły przesyła natychmiast stacji nadania wraz z zawiadomieniem o wykonaniu zlecenia dodatkowego. Stacja nadania powinna skreślić odpowiednią pozycję w wykazie nadania węgla eksportowego z odpowiednią adnotacją, zapisać nadesłany jej grzbiet ceduły, sporządzonej przez stację zatrzymania przesyłki, do odpowiedniego dyrekcyjnego wykazu nadania, i równocześnie zawiadomić pierwotną stację przeznaczenia, że w numeracji danego węgla eksportowego nastąpiła zmiana z powodu skierowania przesyłki do innej stacji (patrz § 2).

Gdyby wykazy nadania były w tym czasie już wysłane, grzbiet ceduły należy przesłać z odpowiednim wyjaśnieniem do Wydziału Kontroli Dochodów, nie rejestrując jej na dyrekcyjnym wykazie nadania.

3) W razie zleconego zwrotu przesyłki na stację nadania lub dalszego jej wysłania do innej stacji przeznaczenia, nie będącej stacją portową, stacja zatrzymania przesyłki postępuje w sposób wskazany w punktach 1 i 2 niniejszego paragrafu, poczem kasa wydania odstępuje list przewozowy kasie nadania posługując się rachunkiem przekazowym. Kasa nadania sporządza cedułę przewozową, w której sumę należności przekazanych jej według listu przewozowego przez Kasę wydania wykazuje jako należność uprzednią, należność zaś za przewóz do nowej stacji przeznaczenia lub za przewóz powrotny do stacji nadania jako należność przekazaną.

4) Stacja przeznaczenia, która otrzyma zlecenie nadawcy zwrotu przesyłki na stację nadania lub wysłania jej do innej stacji, nie będącej stacją portową, powinna w liście przewozowym zmienić odpowiednio nazwę stacji przeznaczenia i sprostować należności przewozowe od stacji nadania w sposób wskazany w punkcie 1. § 4 niniejszych przepisów, różnicę zaś między pierwotną sumą należności przekazanych i ich sumą, wyliczoną na podstawie taryf właściwych, zaprzychodować na wykazie wpływów różnych.

Kasa wydania powinna sprostowany list przewozowy odstąpić kasie nadania, posługując się rachunkiem przekazowym. Kasa nadania postępuje dalej w sposób wskazany w poprzednim punkcie.

5) Gdy przesyłka węgla eksportowego pozostanie na stacji portowej dla potrzeb miejscowych, kasa powinna sprostować należności według taryfy właściwej dla danej przesyłki, która przestała być eksportową, różnicę zaś między sumą należności pierwotnych a sumą należności sprostowanych zaprzychodować na wykazie wpływów różnych.

§ 5.

Karty rejestracyjne.

Do listów przewozowych na przesyłki węgla eksportowego, nadawanego do stacji portowych w Gdańsku i w Gdyni nadawcy nie dołączają kart rejestracyjnych.

Opłatę za rejestrację zarachowywa się w liście przewozowym oraz w wykazie nadania i pobiera się wspólnie z należnościami za przewóz.

Trzecie egzemplarze wykazów nadania przedstawia się Wydziałowi Kontroli dochodów wspólnie z kartami rejestracyjnemi za ostatni okres danego miesiąca.

§ 6.

Taksacja przesyłek eksportowych węgla i kontrola transportów w Wydziałach Kontroli Dochodów.

Taksacji przesyłek węgla eksportowego Wydziały Kontroli Dochodów dokonują w godzinach biurowych na podstawie sumarycznych wag poszcze-

gólnych wykazów relacyjnych.

W razie niezgodności wyniku, uzyskanego z przemnożenia sumy wag przez stawkę, z ogólnym wynikiem danego wykazu, należy przetaksować każdą pozycję oddzielnie.

Kontroli transportów należy dokonywać na podstawie konfrontacji relacyjnych wykazów przesyłek przybyłych w miesiącu sprawozdawczym i w miesiącu następnym z wykazem przesyłek nadanych w miew miesiącu sprawozdawczym.

Wszystkie pozostałe czynności Wydziału Kontroli Dochodów spełniają zgodnie z odpowiedniemi postanowieniami Regulaminu Wydziałów Kontroli Dochodów w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych.

Opłaty rejestracyjne Dyrekcja przeznaczenia wykaże w obrotach i w memorjale na właściwy dział, rozdział budżetu.

§ 7.

Przepisy wchodzą w życie z dniem 1 kwietnia 1931 roku.

SPRAWY SŁUŻBY DROGOWEJ I URZĄDZEŃ ZABEZPIECZAJĄCYCH

13.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 18 grudnia 1930 r. Nr. V/2-10185/30 w sprawie wydania przepisów o okresowej rewizji i bieżącej naprawie rozjazdów.

Niniejszem zatwierdzam „Przepisy oględzin okresowych i naprawy bieżącej rozjazdów", które ukają się równocześnie w osobnem wydaniu.

Co do czasu wejścia w życie tych przepisów nastąpi osobne zarządzenie.

14.

Nr. V/2/9372/30 z dnia 13 stycznia 1931 r. w sprawie uporządkowania starych szyn w działach IVa i XVI.

Nawiązując do polecenia Nr. V/2-3159/30 z dnia 4 czerwca r. b. w sprawie odmiennego niż dotąd szeregowania starych szyn w działach IVa i XVI, oraz powołując się na dotyczące sprawozdania Dyrekcyj w tej sprawie, Ministerstwo Komunikacji poleca niniejszem przystąpić do wprowadzenia w życie nowej klasyfikacji według dołączonego schematu.

W tym celu należy przedewszystkiem odpowiednio przesegregować na wszystkich składnicach znajdujące się tam szyny; po właściwem w myśl nowej klasyfikacji zaszeregowaniu stosować dla szyn staroużytecznych w dziale IV cenę 120 zł po przeliczeniu jej za 1 m. b., zaś dla szyn starych w dziale XVI cenę 90 zł za tonnę. Termin zakończenia dotyczących prac wyznacza się na 1 kwietnia 1931 r. Wszelkie otrzymywane nadal z jakiegokolwiek bądź źródła stare szyny Dyrekcja zaszeregowywać będzie podług tej nowej klasyfikacji.

Różnice szacunku, które wynikną przy wspomnionem wyżej przegrupowaniu posiadanych obecnie szyn z dz. IV do Dz. XVI, jak i odwrotnie, oraz które powstaną wskutek zastosowania odmiennych niż dotąd, odpowiadających nowej klasyfikacji cen jednostkowych, będą odniesione na dz. 2 roz. 2 § 4 poz. 2; na to samo konto zaliczone zostaną i koszty segregacji szyn na składnicach.

Po dokonaniu wszystkich dotyczących czynności i po przeprowadzeniu odnośnego obrachunku, Dyrekcje przedłożą Ministerstwu wyniki tego ostatniego celem udzielenia jej stosownego kredytu.

Klasyfikacja szyn starych użytecznych i starych nieużytecznych

w działach IV a i XVI mianownictwa materjałów.

Dział	Pozycja	Rodzaj szyn: Waga p kg/m. b.	Rodzaj szyn: Długość l Mtr.	Rodzaj szyn: Typy	Cena ewidencyjna za tonnę	Bliższe określenie jakości oraz przeznaczenie.
IV A	42	$p \geqslant 38,0$	$l \geqslant 8,5$	b. pruskie 15,8 b. rosyjskie 40, 39, 41 b. austryjac. A polskie S	120 zł.	Szyny w dobrym stanie; nadają się do wymiany w torach głównych: na linjach I-rzędnych — przy zużyciu wysokości główki do 8 m/m i na linjach II-rzędnych — przy zużyciu wysokości główki do 10 m/m
	42a	$38,0 > p \geqslant 30$	$l \geqslant 8,5$	b. pruskie 6 b. rosyjskie 38, 36, 30 42, 32, 31 b. austr. Xa, X, D, Cw XXVII		Do wymiany w torach głównych, wyłącznie na szlakach II-rzędnych; do wymiany w torach stacyjnych i na bocznicach. Do tej grupy zalicza się tylko szyny, będące w stanie dobrym, zapewniającym możliwość dłuższej służby, o zużyciu główki, nie przekraczającym w wysokości główki 8 m/m.
	42b	$p < 30,0$ oraz nie objęte poz. 42 i 42a	Stosownie do potrzeby.	Belg. Bawar. 9, 56, 7, 164, 98, B, 152, XXIII, 70, 34, XXVI, XI, 33, 99, 4, C, 10, IV, 28, 9 ros, 17, 18, 27, Cw, XXIV, XXIVa, 5, 26, XX, E, XXX.		Szyny tej grupy podlegają wycofaniu z użycia, wobec czego tu zalicza się szyny o zużyciu w wysokości główki do 6 m/m i tylko w ilości, potrzebnej na utrzymanie rezerwy stałej (po 2 szyny na kilometr) oraz ilości, potrzebnej do pojedyńczej wymiany. Tu należy zaliczać również szyny, rezerwowane dla wymiany ciągłej na kolejach wąskotorowych w ilości, nie przekraczającej rocznego zapotrzebowania.
XVI	50	Dowolna	$l \geqslant 1,5$	złom	90 zł.	Do tej pozycji należą również i kawałki dłuższe, niż 1,5 m, lecz poskręcane, przepalone i t. p.; cała ta grupa przeznaczona jest na sprzedaż.
	50a	Dowolna	$1,5 < l < 7,0$	Budowlane		Przeznaczone dla własnych potrzeb budowlanych i na sprzedaż.
	50b	Dowolna	$l \geqslant 7,0$	Nadmiernie zużyte szyny typów, podanych w rubrykach 42 i 42a, oraz zbędne szyny rubr. 42b.		Tu winny być zaliczane wszystkie szyny, wyjęte z toru i nie odpowiadające wyżej podanym warunkom zaliczenia ich do działu IVa; materjały te przeznaczone są na sprzedaż, ewentualnie na wydzierżawianie.

SPRAWY WARSZTATOWE.

15.

Nr. VI/2/14865/30 w sprawie zmian w regulaminie warsztatowym.

Zarządzeniem z dnia 27 listopada 1930 r. Pan Minister Komunikacji zatwierdził następującą zmianę w regulaminie warsztatowym: — **str. 4 § 9.**

Skreśla się „Uwagę", w miejscu zaś niej — wstawia się ustęp o brzmieniu następującem:

„Ministerstwo Komunikacji może, zależnie od miejscowych warunków, zarządzić podział większych działów zasadniczych, na dwa działy, jak również połączenie działów pomocniczych na jeden dział, lub podporządkowanie działu pomocniczego działowi zasadniczemu w charakterze sekcji."

SPRAWY ZASOBOWE.

16.

Nr. VI/4/18165/30 z dnia 24 grudnia 1930 r. w sprawie stosowania na P. K. P. warunków technicznych dostawy kamieni toczakowych z piaskowca.

Ministerstwo Komunikacji poleca z dniem ogłoszenia niniejszego stosować na P. K. P. niżej podane warunki techniczne dostawy kamieni toczakowych z piaskowca oraz wymiary znormalizowane według załączonego wykazu.

WARUNKI TECHNICZNE

dostawy dla P. K. P. kamieni toczakowych z piaskowca.

Rodzaj materjału i wygląd zewnętrzny.

Kamienie toczakowe powinny być wykonane z piaskowca średniej twardości koloru czerwonego, białego, kremowego lub siwego, struktury jednolitej, bez żył i pęknięć, kamienie powinny posiadać dobrą spoistość w całej masie. Wymagany rodzaj piaskowca należy podać w zamówieniu.

Kamienie toczakowe powinny być wsiąkliwe, przy użyciu zachowywać chropowatość, nie polerować się i nie pokrywać się żelazem zabieranym z przedmiotów szlifowanych.

Kamienie toczakowe to ostrzenia narzędzi powinny być wykonane z piaskowca drobnoziarnistego; kamienie do zdzierania pilników powinny być twardsze i wykonane z piaskowca struktury gruboziarnistej.

Kamienie toczakowe powinny być dokładnie i gładko obrobione ze wszystkich stron, otwór powinien być prostopadły do bocznych ścian i dokładnie scentrowany.

Na każdym kamieniu toczakowym powinna być farbą olejną oznaczona wytwórnia i cecha P. K. P., oraz przyklejona nalepka z podaniem wymiaru kamienia i rodzaju pracy, do jakiej kamień jest przeznaczony.

Wymiary.

Wymiary kamieni toczakowych powiny być zgodne z wymiarami, wskazanemi w zamówieniu i odpowiadać w zupełności zatwierdzonym wzorom i rysunkom, przyczem odchylenia od wymiarów zatwierdzonych (tolerancja) nie mogą przekraczać:

a) na grubości 5% i
b) na średnicy 3%.

Kamienie toczakowe, nie odpowiadające powyższym warunkom, odrzuca się.

Badanie i odbiór.

Badania dostarczonych kamieni toczakowych polegają na stwierdzeniu, czy każdy kamień jest cały, i na praktycznem zbadaniu wybranych z poszczególnych partyj kamieni toczakowych w pracy z prędkością obwodową około 10 metr. na sekundę. Prędkość tę jednak należy stosować tylko przy stosunku średnicy do grubości jak 6 : 1, co odpowiada wymiarom znormalizowanym kamieni toczakowych dla P. K. P. Przy większym stosunku średnicy do grubości prędkość powinna być odpowiednio zmniejszona i wskazana w zamówieniu. Przy dalszem badaniu praktycznem z każdej partji dostarczonych kamieni toczakowych nie przewyższającej 20 szt. tego samego rodzaju i wielkości ziaren, wybiera się jeden kamień, który podczas pracy powinien zużywać się równomiernie, wykazywać jednakową twardość na całym obwodzie, nie dawać odprysków, wyczuwanych nadstawioną dłonią, i nie rysować brózd na szlifowanym przedmiocie.

Wszystkie przyjęte kamienie toczakowe należy ocechować farbą olejną. Kamienie, nie odpowiadające wymaganym próbom, odrzuca się w całych partjach, z których brane były próby.

Badania powtórne.

Dostawcy pozwala się na miejscu bdwshrdl

Dostawcy pozwala się przebrać na miejscu odrzucone kamienie toczakowe, poczem z każdej poprzednio próbowanej partji wybiera się na próbę po 2 kamienie.

W razie ujemnego wyniku chociażby jednej próby z jednym z wybranych kamieni całą partję kamieni odrzuca się, dostawca zaś nie ma prawa do żadnego odszkodowania.

P. K. P. Ser. Z. Nr. 231.

WYKAZ

znormalizowanych wymiarów kamieni toczakowych używanych na P. K. P.

1)	Średnica	500	mm.	grub.	100	mm.	otwór	kwadr.	35	mm.
2)	„	800	„	„	150	„	„	„	60	„
3)	„	1000	„	„	200	„	„	„	60	„
4)	„	1200	„	„	200	„	„	„	60	„
5)	„	1500	„	„	300	„	„	„	90	„
					(lub		„	cylindr.	100	„ średnicy)
6)	„	2000	„	„	400	„	„	kwadr.	120	„

SPROSTOWANIE

„W § 2 p. 13 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 6 grudnia 1930 r. Nr. I/2/10003/30 (Dz. Urz. M. K. Nr. 30 z 1930 r.) wydrukowano mylnie „Kontynuowanie" zamiast „Konstytuowanie".

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 54154. 15.I.31. 8.500.

WARUNKI PRENUMERATY. Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji podaje do wiadomości, iż prenumerata Dziennika Urzędowego M. K. na rok 1930 wynosi zł. 8.— półroczna zł. 4.— kwartalna zł. 2.— Pojedyńczy numer — groszy 50.

DODATEK

DO DZIENNIKA URZĘDOWEGO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

25 lutego Nr. 2. Rok 1931.

T R E Ś Ć:

SPRAWY RUCHOWE.

PRACA P. K. P.

w grudniu 1930 roku

według danych przedwstępnych.

Przewóz podróżnych w grudniu r. ub. (31 dni) wyniósł ogółem 12.795.948 osób i w porównaniu z listopadem r. ub. (30 dni — 12.104.048 osób) zwiększył się o 5,7%, a w porównaniu z grudniem r. 1929 (13.649.157 osób), zmniejszył się o 6,3%.

Wzrost ruchu pasażerskiego w grudniu r. ub. nastąpił w związku ze sportami zimowemi, a w szczególności zaś pod koniec miesiąca z powodu świąt Bożego Narodzenia.

W przewidywaniu zwiększenia się ruchu pasażerskiego w tym okresie czasu Ministerstwo Komunikacji zarządziło uruchomienie następujących pociągów dodatkowych:

a) od dnia 18/XII r. ub. do dnia 8/I 1931 r. z wyjątkiem 25/XII, pociągu pośpiesznego Warszawa — Zakopane — Krynica Nr. 3 i z powrotem Nr. 4 z wagonem sypialnym do Zakopanego;

b) dnia 23/XII r. ub. pociągów pośpiesznych Warszawa — Kraków Nr. 1-bis i Warszawa — Zakopane i Krynica Nr. 3-bis oraz osobowego Warszawa — Kraków Nr. 13 bis;

c) dnia 24/XII r. ub. poc. osobowego Kraków — Warszawa Nr. 12-bis i osobowego Warszawa — Łódź Fabr. Nr. 311/312-bis;

d) 26/XII r. ub. poc. osobowego Kraków — Warszawa Nr. 14-a;

e) 20—22—23 i 28/XII r. ub. poc. pośpiesznego Warszawa — Lwów Nr. 907/908;

f) 23/XII r. ub. poc. osobowego Warszawa Wsch. — Lublin Nr. 923-a i z powrotem 24/XII Nr. 922-a;

g) 23/XII r. ub. poc. osobowego Warszawa Wil. — Łomża Nr. 743-a i z powrotem 24/XII poc. Nr. 744-a;

h) 22 i 23/XII r. ub. poc. osobowy Nr. 823, kursujący do Siedlec, przedłużono do Brześcia i 23 i 24/XII w drodze powrotnej.

Regularność ruchu pasażerskiego wynosiła w grudniu r. ub. 96,6%.

Przewóz towarów w grudniu r. ub. wynosił przy 24 dniach roboczych 6.023.818 tonn (oprócz kolejowych gospodarczych) i w porównaniu z listopadem r. ub. (24 dni robocze — 6.903.400 tonn) zmniejszył się o 12,7%. W porównaniu zaś z grudniem r. 1929, w którym przy jednakowej liczbie dni roboczych przewieziono 8.469.425 tonn, przewóz towarów w grudniu r. ub. wykazuje zmniejszenie o 28,9%.

Naładowano w grudniu r. ub. na stacjach linij normalnotorowych P. K. P. i wolnego miasta Gdańska 435.612 wagonów 15 tonnowych, przyjęto zaś od kolei zagranicznych łącznie z tranzytem 36.921 wagonów ładownych czyli razem przewieziono 472.533 wagonów ładownych (włącznie z przesyłkami gospodarczemi kolejowemi).

W porównaniu z listopadem r. ub. (527.010 wagonów) ogólna praca kolei wykazuje zmniejszenie (liczbą wagonów użytych do przewozu) o 10,3%, naładunek zaś na stacjach P. K. P. i wolnego miasta Gdańska o 10,7%.

W porównaniu zaś z grudniem r. 1929 (527.000 wagonów) ogólna praca w grudniu r. ub. zmniejszyła się również o 10,3%.

Naładunek najważniejszych ładunków masowych przedstawia się jak następuje

(w wagonach 15 tonnowych).

Wykonano	Rok 1930			1929 r.	W grudniu 1930 r. więcej + mniej — w procentach w stosunku do grudnia 1929 r.
	Grudzień 24 dni roboczych	Listopad 24 dni roboczych	W grudniu więcej + mniej — w procentach	Grudzień 24 dni roboczych	
A) Naładowano: *)					
Węgla	188.530	187.320	+ 0,6%	202.645	— 7,0%
Drzewa	27.435	28.350	— 3,2%	31.837	— 13,8%
Nawozów sztucznych . .	1.364	870	+ 36,2%	4.557	— 70,1%
Materjałów budowlanych (oprócz drzewnych) . .	3.627	6.840	— 46,9%	7.285	— 50,2%
Rolniczych i aprowizacji .	40.176	45.600	— 11,8%	38.998	+ 2,4%
Buraków cukrowych . .	44.361	75.780	— 41,4%	43.524	+ 1,9%
Pozostałych ładunków . .	130.119	143.370	— 9,2%	152.119	— 14,5%
Razem	435.612	488.130	— 10,7%	480.965	— 9,4%
B) Przyjęto ładownych wagonów od kolei zagranicznych do Polski . .	12.462	12.630	— 1,3%	14.477	— 13,9%
Tranzytem przez Polskę .	24.459	26.250	— 6,8%	31.558	— 22,5%
C) Ogółem przewieziono wagonów ładownych. .	472.533	527.010	— 10,3%	527.000	— 10,3%

*) łącznie z naładunkiem w obrębie wolnego miasta Gdańska.

Jak widać z powyższej tabeli naładunek węgla oraz nawozów sztucznych był nieco większy w grudniu r. ub. niż w listopadzie tegoż roku, natomiast wszystkie inne pozycje przewozu towarów wykazują zmniejszenie.

Rozmiary naładunku węgla według zagłębi kopalnianych przedstawia poniższa tablica:

Naładowano wagonów 15-to tonnowych.

Zagłębia	1930 r.			1929 r.	W grudniu 1930 r. więcej + lub mniej — w procentach w stosunku do grudnia 1929 r.
	Grudzień 24 dni roboczych	Listopad 24 dni roboczych	W grudniu więcej + mniej — w procentach	Grudzień 24 dni roboczych	
Górnośląskie.	139.562	136.470	+ 2,3%	147.684	— 5,5%
Dąbrowskie	36.270	37.710	— 3,8%	41.633	— 12,9%
Krakowskie	12.679	13.140	— 3,5%	13.330	— 4,9%
Razem	188.511	187.320	+ 0,6%	202.647	— 7,0%

Zagłębia	Rok 1930			1929 r.	W grudniu 1930 r. więcej + mniej — w procentach w stosunku do grudnia 1929 r.
	Grudzień 24 dni roboczych	Listopad 24 dni roboczych	W grudniu więcej + mniej — w procentach	Grudzień 24 dni roboczych	
Z tego naładowano na wywóz zagranicę:					
a) **przez:**					
Gdańsk, Gdynię i porty rzeczne	54.529	49.740	+ 9,6%	45.973	+ 18,6%
b) **do:**					
Węgier, Czechosłowacji, Austrji, Włoch	14.911	18.330	— 18,7%	25.699	— 42,0%
Rumunji	279	420	— 33,6%	651	— 57,2%
Niemiec, Prus Wschodnich	7.688	7.890	— 2,6%	8.711	— 11,8%
Rosji i Łotwy	341	660	— 48,3%	1.333	— 74,4%
Razem	77.748	77.040	+ 0,9%	82.367	— 5,6%

Z tabeli powyższej wynika, że wzrost naładunku węgla w grudniu r. ub. przypada wyłącznie na zagłębie górnośląskie, podczas gdy w dwóch pozostałych zagłębiach naładunek się zmniejszył. Zwiększenie dotyczy węgla przeznaczonego na wywóz, a w szczególności przez porty Gdańsk i Gdynię.

Norma naładunku węgla w dniu roboczym wynosiła w grudniu r. ub. 8.100 wagonów 15-tonnowych dla wszystkich trzech zagłębi razem, a przeciętny dzienny naładunek wynosił w dniu roboczym 8.197 wag. czyli o 97 wagonów dziennie (1,2%) ponad normę.

W poszczególnych zagłębiach naładunek węgla przedstawia się następująco:

w Zagłębiu Górnośląskiem przy normie 5.982 ładowano 6.068 wag. czyli więcej od normy o 1,3%,

w Zagłębiu Dąbrowskiem przy normie 1.602 wag. ładowano 1.577 wagonów czyli mniej od normy o 1,9%,

w Zagłębiu Krakowskiem przy normie 516 wag. ładowano 552 wag. czyli więcej od normy o 6%.

Wywóz węgla przez porty w Gdańsku i Gdyni przedstawia się w grudniu jak następuje:

Porty	Rok 1930			1929 r.	W grudniu 1930 r. więcej + mniej — w procentach w stosunku do grudnia 1929 r.
	Grudzień 24 dni roboczych	Listopad 24 dni roboczych	W grudniu więcej + mniej — w procentach	Grudzień 24 dni roboczych	
a) w wagonach 15-tonnowych					
Gdańsk	36.432	34.500	+ 5,6%	29.726	+ 22,6%
Gdynia	18.621	16.393	+ 13,6%	15.200	+ 22,5%
Razem	55.053	50.893	+ 8,2%	44.926	+ 22,5%
b) w tonnach					
Gdańsk	546.476	517.495	+ 5,6%	445.892	+ 22,6%
Gdynia	279.316	245.905	+ 13,6%	227.997	+ 22,5%
Razem	825.792	763.400	+ 8,2%	673.889	+ 22,5%

Przeładunek węgla na statki w Gdańsku i Gdyni zwiększył się w grudniu r. ub. w porównaniu z listopadem o 62,392 ton czyli o 8,2% przyczem zwiększenie w Gdańsku wynosi 28,981 (5,6%) w Gdyni zaś 33,411 tonn (13,6%).

Praca ogólna portów Gdańska i Gdyni przedstawia się w m. grudniu jak następuje:

Ogólna praca Gdańska w tonnach:

Rodzaj ładunków	1930 r. Grudzień 24 dni roboczych	1930 r. Listopad 24 dni roboczych	W grudniu więcej + lub mniej — w procentach	1929 r. Grudzień 24 dni roboczych	W grudniu 1930 r. więcej + lub mniej — w procentach w stosunku do grudnia 1929 r.
Wywóz					
Węgiel	546.476	517.495	+ 5,6%	445.892	+ 22,6%
Zboże	23.637	19.629	+ 20,4%	26.704	— 11,5%
Cukier	16.603	10.684	+ 55,4%	31.193	— 46,8%
Drzewo	45.651	42.306	+ 7,9%	41.779	+ 9,3%
Cement	2.355	4.194	— 43,9%	2.865	— 17,8%
Żelazo	495	3.180	— 84,4%	2.287	— 78,4%
Produkty naftowe	3.640	2.430	+ 49,8%	3.715	— 2,0%
Inne ładunki	29.112	22.030	+ 32,1%	26.102	+ 11,5%
Razem	667.969	621.948	+ 7,4%	580.537	+ 15,1%
Przywóz					
Ruda żelazna	12.048	29.059	— 58,5%	46.000	— 73,8%
Złom	1.165	2.621	— 55,6%	4.265	— 72,7%
Żelazo	77	780	— 90,1%	230	— 66,5%
Nawozy sztuczne	6.455	16.231	— 60,2%	23.910	— 73,0%
Inne ładunki	14.684	17.206	— 14,7%	19.734	— 25,6%
Razem	34.429	65.897	— 47,8%	94.139	— 63,4%

Ogólna praca Gdyni w tonnach.

Rodzaj ładunków	1930 r. Grudzień 24 dni roboczych	1930 r. Listopad 24 dni roboczych	W grudniu więcej + lub mniej — w procentach	1929 r. Grudzień 24 dni roboczych	W grudniu 1930 r. więcej + lub mniej — w procentach w stosunku do grudnia 1929 r.
Wywóz					
Węgiel	279.316	245.905	+ 13,6%	227.997	+ 22,5%
Cukier	12.670	26.000	— 51,3%	21.407	— 40,8%
Inne ładunki	9.820	7.606	+ 29,1%	4.256	+ 130,7%
Razem	301.806	279.511	+ 8,0%	253.660	+ 19,0%
Przywóz					
Ruda	2.665	1.680	+ 58,6%	2.400	+ 11,0%
Złom	17.020	18.130	— 6,1%	3.560	+ 378,1%
Ryż	2.670	3.060	— 12,8%	2.610	+ 2,3%
Nawozy sztuczne	135	90	+ 50,0%	2.205	— 93,9%
Inne ładunki	1.535	1.616	— 5,0%	3.255	— 52,9%
Razem	24.025	24.576	— 2,3%	14.030	+ 71,2%

Wywóz morzem przez Gdańsk i Gdynię wszystkich ładunków razem zwiększył się w grudniu w porównaniu z listopadem r. ub. o 68.316 tonn (7,6%), przywóz zaś zmniejszył się o 32.18 tonn czyli o 35,4%.

Zwiększył się wywóz węgla, zboża, drzewa i produktów naftowych oraz innych szczegółowo niewymienionych ładunków, natomiast zmniejszył się wywóz cukru, cementu i żelaza.

Co się tyczy przywozu to zmniejszył się znacznie przywóz rudy, złomu, nawozów sztucznych i innych szczegółowo niewymienionych ładunków.

Ogólny przywóz i wywóz ładunków do Polski i z Polski przez granicę lądową i przez obydwa porty Gdańsk i Gdynię wyraził się w grudniu r. ub. jak następuje:

(w wagonach 15 tonnowych):

Rodzaj ładunków:	Rok 1930 Grudzień 24 dni roboczych	Rok 1930 Listopad 24 dni roboczych	W grudniu więcej + lub mniej — w procentach	1929 r. Grudzień 24 dni roboczych	W grudniu 1930 r więcej + lub mniej — w procentach w stosunku do grudnia 1929 r.
Przywóz					
Zboże	34	42	— 19,1%	180	— 81,1%
Mąka	13	3	+333,3%	8	+ 62,5%
Węgiel	254	398	— 36,2%	962	— 73,6%
Drzewo	167	297	— 43,8%	170	— 1,8%
Bawełna	545	487	+ 11,9%	745	— 26,9%
Materjały budowlane	710	661	+ 7,4%	931	— 23,8%
Produkcja przemysłowa	7.800	8.090	— 3,6%	6.582	+ 18,5%
Ruda żelazna	1.445	2.221	— 34,9%	3.860	— 62,6%
Pozostała aprowizacja	1.896	2.567	— 26,1%	2.330	— 18,7%
Inne ładunki	3.543	3.444	+ 2,9%	4.825	— 26,6%
Razem	16.407	18.210	— 9,9%	20.593	— 20,4%
Wywóz					
Zboże	2.328	1.835	+ 26,8%	4.860	— 52,1%
Mąka	441	329	+ 34,0%	35	+1160,0%
Węgiel	65.150	70.664	— 7,9%	70.649	— 7,8%
Drzewo	13.619	12.160	+ 11,9%	17.084	— 20,3%
Bawełna	126	121	+ 4,1%	263	— 52,1%
Materjały budowlane	1.443	849	+ 69,9%	894	+ 61,4%
Produkcja przemysłowa	7.163	7.035	+ 2,2%	8.009	— 10,6%
Cukier	2.939	2.077	+ 41,5%	4.379	— 32,9%
Pozostała aprowizacja	3.559	5.577	— 36,2%	4.640	— 23,3%
Inne ładunki	5.022	4.539	+ 15,0%	5.110	— 1,8%
Razem	101.790	105.186	— 3,3%	115.923	— 12,2%

Jak widać z powyższej tabeli przywóz do Polski zmniejszył się w grudniu w porównaniu z listopadem r. ub. o 9,9%, wywóz zaś o 3,3%.

Ogółem wywóz węgla w grudniu w porównaniu z listopadem zmniejszył się o 5,514 wag. co stanowi 7,9%, wywóz zaś zboża, drzewa, materjałów budowlanych, produkcji przemysłowej i cukru wykazuje zwiększenie w większym lub mniejszym stopniu.

Tabor parowozowy i wagonowy w dniu 1 grudnia 1930 r. wynosił:

Parowozów 5372 czyli w porównaniu z r. 1929 na 1/XII (5321) więcej o 0,96%. W naprawie było parowozów 14,78%, t. .j mniej niż w roku ubiegłym (18.28%) o 3,5%.

Wagonów osobowych było 12.024, więcej niż w roku ubiegłym (10.193) o 17,9%). W naprawie było wagonów osobowych 8,22% czyli mniej niż w roku 1929 (8,42%) o 0,2%.

Wagonów towarowych było 152.632, w stosunku do roku 1929 (150.895) więcej o 1,1%. W naprawie było wagonów towarowych 3,89% t. j. tyleż co w grudniu roku 1929.

Nowego taboru dostarczyły fabryki w grudniu r. ub. ilości następujące:

parowozów osobowych i towarowych . .	8
wagonów osobowych	22
wagonów towarowych	364

Na 1 stycznia 1931 r. w związku ze zmniejszeniem się przewozów było odstawionych do rezerwy: 24.000 krytych, 14.396 węglarek i 7.510 platform, razem 45.906 wagonów.

Przebieg pociągów w grudniu r. ub. wynosił:

w ruchu osobowym	5.651.319	pociągo kilometrów
„ towarowym	4.224.495	„ „
Razem	9.875.814	poc. klm.

W porównaniu z listopadem r. ub. (9.933.504 poc. klm.) ogólny przebieg pociągów w grudniu r. ub. zmniejszył się o 0 6%. W porównaniu zaś z grudniem r. 1929 (10.507.648 poc. klm.) przebieg pociągów zmniejszył się o 6,0%.

Z działalności taryfowo-handlowej M. K. za grudzień r. ub. należy zaznaczyć:

W dziedzinie taryf zagranicznych do zanotowania są: wejście w życie z dniem 1 grudnia taryfy osobowej, bagażowej i ekspresowej węgiersko-rumuńskiej tranzytem przez polskie odcinki; w dniu 15 grudnia na tranzytowych odcinkach pomorskich weszła w życie ekspresowa taryfa niemiecko-holenderska.

Wygasający w dniu 31 grudnia termin ważności zniżonych opłat dla przewozu węgla i brykietów w komunikacji z portami adriatyckiemi został przedłużony na rok.

Wpływy Polskich Kolei Państwowych w grudniu r. ub. wynosiły:

a) z przewozu podróżnych .	26.133.334	zł.
b) „ „ bagażu i przesyłek ekspr. . . .	1.324.319	„
c) z przewozu towarów . .	81.738.958	„
d) uboczne	1.894.813	„
Razem	111.091.424	zł.

W porównaniu z listopadem r. ub. (115.087.769 zł.) wpływy zmniejszyły się o 3,5% w porównaniu zaś z grudniem r. 1929 (120.791.109 zł.) zmniejszyły się o 8,1%.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa. Nr. 54818 25.II.31. 8.500